

blive fri. (Afbyrdelse). Ja, min ærede Side-
mand (J. Pedersen) siger, at der gaar vist i
den Anledning et Suk igennem den Fisker-
befolkning, der skal udrede denne Tiende,
hvis de skulle blive vedmed, og et saadant
Suk gør jo Indtryk paa den høje Regering.
Jeg skal for øvrigt ikke ved denne Lej-
lighed komme nærmere ind paa denne
Sag, men henvise til mine Udtalelser for
to Aar siden. Kun skal jeg sige, at skønt
vi jo i dette Øjeblik ikke leve under vi-
dere lyse finansielle Forhold, tror jeg dog
ikke, vore økonomiske Forhold ere saa
daarlige, at vi af den Grund behøve at
udskyde Afløsningen af Fisketienden, thi
de finansielle Følger deraf ville sikkert
blive meget smaa.

Pagh: Der er under Finanslovfor-
handlingen saavel i Folketinget som her i
Landstinget fra flere Sider gjort opmærk-
som paa, at den vanskelige finansielle Si-
tuation, hvori Staten for Øjeblikket befin-
der sig, ikke skyldes, i alt Fald ikke alene,
de aarlige Forsvarsudgifters Stigning, men
at der er forskellige andre Aarsager. Det
ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger
Petersen) har i Gaar peget i den rigtige
Retning, tror jeg, naar han gjorde gæl-
dende, at en af de vigtigste Aarsager til,
at vi sidde i det, som vi gøre i Øjeblikket,
er den Toldlov, som vi vedtog for nogle
Aar siden. Den har i sine Virkninger paa
den ene Side svækket Udviklingen af vor
Industri og andre hjemlige Næringsgrene,
og den har tilføjet Statskassen et meget
stort aarligt Tab — det løber jo op i ad-
skillige Millioner, som det ærede Medlem
gjorde opmærksom paa — medens Befolk-
ningen kun i meget ringe Grad har mærket
noget til Lettelser i sine Udgifter.

Jeg vil tillade mig at pege paa et
andet Omraade, hvor der i ganske særlig
Grad er vokset vældige Udgifter frem for
Staten. Der er saaledes Udgifter til det
offentlige Skolevæsen, Alderdomsunderstøt-
telse, Sygekasser og andre sociale Formaal,
vederlagsfri Behandling af smitsomme Syg-
domme, Understøttelse til Arbejdsløsheds-
kasser, Understøttelser til uægte Børn o. s. v.
Disse Udgifter ere jo ikke bestemte med
aarlige Beløb, men de vokse saa at sige
Dag for Dag, og det beklagelige er jo her,
at disse store Byrder ikke alene hvile med stor

Vægt paa Statens Finanser, men til visse og-
saa med meget stor Vægt paa Kommunernes.
Det er bekendt nok, i hvilken Grad de
kommunale Udgifter vokse. Jeg vil her
blot gøre opmærksom paa, at i Købstæ-
derne er det nu ret almindeligt, at Skatte-
procenten drejer sig om 10—11—12 pCt.,
og der har i de seneste Aar været en jævn
Stigning af Skattebyrden i de forskellige
Byer, til Dels ogsaa i Landkommunerne, af
1/2—1 pCt. aarlig. Jeg tør paastaa, at det
væsentlig er Udgifterne til de Formaal,
jeg her har peget paa, som volde denne
Stigning. Det er Lovgivningsmagten, som
ved de nyere Love har lagt disse uhyre
Byrder paa Kommunerne. Der er et gam-
melt Ord, der siger, at det er let at skære
en bred Rem af andres Hud, og det har
Lovgivningsmagten gjort i disse Forhold
overfor Kommunerne. Jeg tror ikke paa,
at vi kunne vente nogen Nedgang i disse
Udgifter. Jeg tror tværtimod, som jeg be-
mærkede før, at de ville stige og stige, og
det vil ganske vist blive nødvendigt for
Staten at komme Kommunerne til Hjælp
i disse Forhold, enten saaledes, at Staten
overtager en Del af disse Udgifter helt
og holdent, eller at der ydes et større Bi-
drag, end der nu ydes, til Afholdelse af
disse Udgifter.

Jeg tror heller ikke paa, at det vil
lykkes i væsentlig Grad at spare paa an-
dre Omraader. Det vil lidt forslaa, at vi
paa Finansloven kunne knibe et Tusind
eller et Par Tusind Kroner hist og her.
Jeg deler derimod den Anskuelse, der i
Dag blev udtalt af det ærede 9de
kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen),
at vi langt hellere maa se hen til at skabe
rigeligere Indtægter for Staten end søge
vor Trøst i, at vi kunne vente Beparelser.
Hvorledes vi skulle tilvejebringe disse In-
dtægter, er jo igen en anden Sag, men jeg
tror ikke, vi ere saaledes stillede, at vi
ikke, naar vi bare ville, nok kunne skaffe
os rigeligere Indtægter til det Behov, som
vi have.

Jeg vil benytte Lejligheden til at gøre
en Henstilling til den højtærede Indenrigs-
minister. Som bekendt er det med Hen-
syn til Postomdelingen i Provinserne saa-
ledes, at Postkontorerne nu om Søndagen
ere aabne Kl. 12—2, tror jeg det er. Jeg
under gerne Postpersonalet dets Søndags-